

28.10.2015 – Jestřebí hory

Sváteční středu jsme využili k návštěvě Jestřebích hor. Z trutnovského vlakového nádraží jsme odjízďeli v počtu 11 turistů výlukovým autobusem do Radvanic. Tady jsme 10 minut doslova mrzli při čekání na přípojný autobus, který nás vyložil prakticky přímo před Dolem Bohumír, kam jsme měli namířeno. Podařilo se mi totiž pro nás domluvit exkurzi mimo sezonu ☺

U vrátnice se nás ujal bodrý pán, jak jsme se později dozvěděli, sám bývalý horník. Díky tomu prohlídka neměla chybu. Měla úplně jiný nádech, než klasické prohlídky s průvodci. Vyprávěl nám mnohé z vlastních vzpomínek.... Po prohlídce jsme odevzdali pláště, helmy, krátce ještě s panem průvodcem pohovořili před podnikem, podělili se s ním o pálenku a on s námi o radu, kterak zkratkou dojít na turistickou cestu....

Zdárně jsme tak dospěli na červenou značku. Prošli jsme kolem nádrže Kuprovky, kterou napájel potůček „Jívka“ a započali dalekosáhlé stoupání k rozcestí pod Kolčarkou. Nahoře nás překvapila právě odjíždějící Tatrovka a čerstvý závan asfaltu, který tu byl položen na cca 2km naší trasy..... Cestou k Bílému kolu jsme potkali ještě několik Tatrovek spolu s cestáři, kteří tu budují nové stezky....

U buřtárny u Bílého kolu byl konečně klid. Zastihli jsme tu zrovna rodinku na odchodu, nemuseli jsme tak rozdělovat oheň. Všem jsme ráno s Jardou rozdali do batohu polínka, abychom měli suché dřevo – parádně nám hořelo a špekáčky se opékaly jedna báseň! Ovšem když jsme stoupali k Žaltmanu, padaly protesty, že jsme s nimi mohli počkat až úplně nahoru, protože s plnými břichy stoupat, není úplně nejlepší nápad ☺

↑
v Dole Bohumír

Žaltman →

Další zastávka pak byla u Jestřebí boudy. Protože jsem měla narozeniny, bouchli jsme si tu venku šampáňo a posvačili chlebíčky a zákusky. No a po zjištění, že je Jestřebka otevřená, jsme neváhali s návštěvou ani okamžik a poseděli tu při teplé medovině asi hodinu a půl. Velice rozjařeně (v řetězu jako mašinka – i patřičná doprovodná píseň proběhla), jsme se pak vydali přes Německé louky k Markoušovické rozhledně. Někteří vylezli nahoru – pokochat se výhledy na mlhu...

oslava před Jestřebkou

Markoušovická rozhledna

Za západu slunka jsme došli až k restauraci v Poříčí, kde jsme se navečeřeli a poté se díky autobusu přesunuli zpět do Trutnova.

Alča z Chotěvic